

[Gert Petersen.]

følgelovene. Hvis der var EF-følgelove, som betød klare fremskridt, har vi, selv om vi er modstandere af fællesmarkedet, alligevel støttet sådanne love, men her er der tale om en følgelov, der som sagt er et helt klart tilbageskridt, og det må være logisk for os at stemme imod den. Det ville egentlig også være logisk for andre partier uanset deres bedømmelse af og deres forhold til fællesmarkedet. Det er dog ejendommeligt, at man, fordi man har været tilhænger af Danmarks indtræden i fællesmarkedet og mener, det er en god ting, så også skal danse nøjagtig efter den melodi, der slås an i Bruxelles. Men vi må jo konstatere, at det er kendsgerningen. Det gør man.

Vi har ved to førstebehandlinger hørt ordførere her fra talerstolen stå og kritisere forslaget og så slutte af med at meddele, at de alligevel vil stemme for det. Jeg skal da også indrømme, at sådan som det hele er konstrueret, når der foreligger en beslutning i fællesmarkedet, er Danmark forpligtet ifølge Romtraktaten til at acceptere denne beslutning. Men så kunne man da godt spørge: hvorfor i alverdens riger og lande skal det så overhovedet forelægges dette folketing? Vi fik at vide, inden vi kom ind i fællesmarkedet, at uanset den formelle forpligtelse, der lå i Romtraktaten, havde det danske folketing alligevel sin suverænitet. Jeg synes, der her var en lejlighed for folketinget og for de mange, som jeg ved findes i denne sal, som meget vel kan se, at der er tale om en kraftig forringelse i forhold til den bestående tilstand, til at demonstrere, at de mener, at dette folketing stadig har suverænitet. Hvis forslaget bliver vedtaget ved tredje behandling, er jeg meget bange for, at man må konstatere, at det er vedtaget mod bedre vidende hos et flertal, simpelt hen fordi man skal følge de beslutninger, som fællesmarkedets instanser har taget.

Fra SFs side anlægger vi som sagt et afslappet syn på disse ting. Hvis det er beslutninger, som virkelig betyder fremskridt, støtter vi dem, men hvis det er beslutninger, der betyder tilbageskridt, går vi imod dem, og jeg synes, at de, der er tilhængere af Danmarks medlemskab af fællesmarkedet, egentlig skylder både os andre og sig selv at anlægge den samme synsvinkel og derfor, da der her er tale om et lovforslag, som er et tilbageskridt, hvilket ingen kan sætte spørgsmålstegn ved at det er, i dette tilfælde følger deres overbevisning og stemmer imod lovforslaget ved tredje behandling.

Ib Nørlund (DKP):

Ved tidligere behandlinger er det jo allerede blevet påvist, at der her ikke alene er tale om en EF-lov, men også om en usandsynlig meningsløs lov. Det mest rosende, jeg synes man kan sige om EF-partierne og deres repræsentanter i denne forbindelse, er den mærkbare flovhed, hvormed man bevæger sig rundt om den varme og ildelugtende kartoffel, som dette forslag i virkeligheden er. Og det er jo kommet yderligere frem under udvalgsbehandlingen.

For det første har vi fået selve direktivets ordlyd bragt frem, som ganske klart stiller hele spørgsmålet om sikkerheden ved disse elektriske apparater i baggrunden for kravet om, at den fri og hærgende konkurrence skal brede sig alle steder på disse områder. Vi har i virkeligheden her et nyt bevis for, at det, som ofte siges til højre i salen, at konkurrencen regulerer alting til det bedste, heller ikke holder her, for som det også er påvist, er der jo tale om, at helt op til halvdelen af de elektriske apparater, som skal undersøges, er blevet kasseret, men altså ikke vil blive kasseret nu.

Ydermere er der under udvalgsbehandlingen fra Forbrugerrådet kommet en udtalelse, som er optrykt i betænkningen, og som jeg vil henlede tingets opmærksomhed på. Man siger dér ganske klart:

»... at der med lovforslaget vil ske en forringelse af den sikkerhedsgaranti, forbrugerne har med den nuværende Demkoordination, ... «

Man går videre og siger, at den nuværende ordning – jeg citerer:

»... har givet forbrugerne en meget stor sikkerhed, og at ændringer i en eksisterende lovgivning ikke bør gennemføres, uden at der gives forbrugerne sikkerhed for, at de ikke udsættes for en uantagelig risiko.«

Det, som forbrugerrådet har sagt i den forbindelse, er, at kontrollen kunne blive effektiv, hvis reglerne om indsendelse af produkter til Demko blev udformet sådan, at produkterne skulle indsendes en måned før de blev markedsført, men som ministeriet tolker det, afvises denne mulighed totalt med henvisning til et EF-direktiv.

Ydermere er det kommet frem under udvalgsbehandlingen, at man ikke engang oprettholder en minimal konsekvens i sin måde at gribe disse ting an på, idet det nemlig er oplyst fra ministeriets side, at EF-direktivet ikke foreskriver nogen harmonisering af kontrolforanstaltningerne, men alene af konstruktions- og